

EPIST. CXXIII.

Augustinus Orontio, resalutans eum.

Domino eximio meritoque honorabili & suscipiendo filio, Orontio,
Augustinus.

AGo gratias, quod adventum Eximietatis tuæ literis etiam præve-
nire dignatus es, & ante contuitum misisti colloquium, ut tuo pri-
us affatu, quam aspectu, frueremur, & diu desideratam notitiam episto-
lari solatio quodammodo prægustantes, expectaremus avidius & ar-
dentiùs, quod jucundiùs gratiùsque caperemus, Domine eximie, me-
ritoque honorabilis & suscipiende fili. Reddo itaque meritis tuis &
præcurrentibus officiis debitum* resalutationis obsequium, incolumi-
tatem tuam gaudens nunciatam, optansque continuam. Et quod re-
scripta exiguitatis meæ jure prærogatæ benevolentia repositendo addi-
disti, dicens: *Si tamen id de tanta Sanctitate possumus promereri: nullo*
modo audeo desperare, sanctitatis ejusdem, cujus haustu pro nostro
modulo aliquid sumus, ipsum fontem non solum laudandum, verum*
etiam nobiscum participandum, & tuæ Prudentiæ placitum, ut Deus
incomparabiliter atque incommutabiliter bonus, qui per suam poten-
tiam tam bonæ mentis est institutor, sit etiam per gratiam restitutor.
Incolumem te Deus Omnipotens feliciorēque tueatur, Do-
mine eximie, meritoque honorabilis ac suscipiende fili!

636.

V. Possid.
Ind.

* Al. resalutationis

* Al. sumus

EPIST. CXXIV.

Augustinus Olympio, ad dignitatem provento, ut eam recte
utatur; commendans ei causam Bonifacii.*Domino dilectissimo & in Christi membris honorabiliter ample-*
*ctendo filio, Olympio, Augustinus.*V. Possid.
Ind.

Quicquid sis, secundum seculi hujus cursum; nos tamen charissimo
& sincerissimo conservo, Olympio, Christiano, * fidelissimè scri-
bimus. Hoc enim tibi esse scimus omni gloriâ gloriosius, & omni sub-
limitate sublimius. Fama quippe ad nos pertulit, honorem te adeptum
esse celsiorem; quæ utrum vera esset, nondum apud nos fuerat confir-
matum, cum hæc scribendi provenit occasio. Sed quoniam novimus,
te à Domino didicisse, *non alta sapere; sed humilibus consentire; quolibet*
culmine proventus esses, non aliter, quam soles, literas nostras te ac-
pturum esse, præsumimus, Domine dilectissime, & in Christi membris
honorabiliter amplectende fili. Temporalis verò felicitate ad æterna
lucra te prudenter usurum, minimè dubitavimus, ut, quanto plus potes
in hæc

* Al. fidelissimè

Ad Rom.
12, 16.

in hæc